

A COP26 „eredményei”

A **világ vezetőinek** 2021. november 1-jei **csúcstalálkozójával** kezdetét vette az ENSZ 26. éghajlatváltozási konferenciája (COP26, Glasgow, Egyesült Királyság). A 2021. október 31-től november 12-ig tartó konferencián **az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének (UNFCCC)** 197 részes fele vett részt, köztük az EU és valamennyi uniós tagállam.

Az **uniós küldöttséget** Charles Michel, az Európai Tanács elnöke, Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke, valamint az EU Tanácsának szlovén soros elnöksége képviselőjében Janez Janša szlovén miniszterelnök vezette.

Az EU nevében felszólaló Charles Michel elnök Ursula von der Leyen elnökkel együtt hangsúlyozta, hogy az **emberiségnek azonnal cselekednie kell a globális felmelegedés korlátozása érdekében**. Az alaphang a félelemkeltés.

A sajtó világszerte beszámolt a csúcstalálkozó fontosságáról és jelentős eredményeiről. Hát nézzük meg két kimagasló szakértő, [Dr. Jay Lehr](#) és [Robert Lyman utólagos véleményét, ill. értelmezését.](#)¹

A hivatkozott cikk (németből fordítás):

COP26: Shakespeare: "A zaj és a harag semmit sem jelent"

Valószínűleg megelőzte korát: Shakespeare. Kép: Axel Hopfmann / pixelio.de

¹ COP26: Shakespeare: „Lärm und Wut bedeuten nichts“ EIKE

[Dr. Jay Lehr](#), [Robert Lyman](#)

Ahhoz, hogy teljes mértékben értékeljük a COP26 konferencia eredményeit, fel kell sorolnunk a Paktumban és a sajtóközleményekben leírt igen figyelemre méltó eredményeket. Azokhoz képest ez egy humoros változatnak tekinthető:

- A COP26-on megállapodás született a széntüzelésű energiatermelés csökkentésére irányuló töretlen erőfeszítések felgyorsításáról. **India tiltakozására azonban nem született megállapodás a szénkiszállítás időpontjáról.** A „töretlen” hivatkozás pedig azt jelenti, hogy azok az országok, amelyek hajlandók a kibocsátott üvegházhatású gázok leválasztásáért és tárolásáért egy vagyont kifizetni, azok továbbra is korlátlanul eltüzelhetnek szenet.
- A COP26-on megállapodás született a fosszilis tüzelőanyagok nem hatékony támogatásának megszüntetéséről. Mivel a fosszilis tüzelőanyag-támogatók többsége az OPEC olajkitermelő országai, tehát e kitermelőknek szól hogy ellenőrizzék a finomított olajtermékek árait, amelyeket természetesen az állampolgárokkal fizettetnek meg. **Érdekes lesz megfigyelni, hogy milyen gyorsan emelkedik a benzin ára Szaúd-Arábiában.** Nem meglepő módon, viszont nem került szóba a szél- és napenergia (gazdasági szempontból) reménytelenül nem hatékony támogatásának megszüntetése, hiszen a megújuló energiák támogatása jóval meghaladja a fosszilis tüzelőanyagok előállítóinak nyújtott támogatásokat.
- A COP26-on megállapodtak abban, hogy elismerésre kerüljön az **igazságos átmenet** kialakításának szükségessége. Felvetődik bennünk a kérdés, hogy egyáltalán ki értelt egy igazságtalan átmenet mellett? A valóság az, hogy az „igazságos átmenet” a kormányok számára egy kód ahhoz, hogy a nem fosszilis alternatívákat támogassák, és kiiktassák a szénbányászatot és ezzel a szénbányászokat és más szénhidrogén-kitermelőket munkanélkülivé tegyék, vagy alacsonyabb fizetésű munkahelyekre kényszerítsék.
- A COP26-on lezárultak a Párizsi Megállapodásnak nevezett keretegyezményről szóló technikai tárgyalások, amelyek valamennyi szerződő fél számára meghatározzák az átláthatósági és **jelentéstételi követelményeket**, hogy figyelemmel kísérjék a kibocsátáscsökkentési céljaik felé haladást. A szabályrendszer rögzíti a nemzetközi széndioxid-piacok működésének szabályait is. Ez valóban fontos lehet, mivel számos új jelentéstételi és „elszámoltathatósági” eljárást hoz létre (az ENSZ felé), amelyeket az országoknak követniük kell a nemzetközi szén-dioxid-piacokon a csalás és a félreszámolás magas kockázatának csökkentése érdekében.
- A szerződő felek (tagállamok) megállapodtak egy folyamatban, amelynek célja a 2025 utáni hosszú távú klímafinanszírozás. **Ebben a témában van a leglátványosabb eltérés a klímavédelmi aktivisták törekvései és a konferencián elért eredmények között**

A COP26 előtt és alatt különböző fejlődő országok **követeléseket** tettek közzé, hogy az iparosodott országoknak legalább évi 750 milliárd dollárra, Afrika esetében pedig legalább évi 1,3 billió dollárra kell növelniük az éghajlatváltozással kapcsolatos segélyeiket. Ehelyett megállapodtak egy „folyamatban”, hogy **tárgyaljanak** a témáról. Micsoda csalódás! **Azok a fejlődő országok, amelyekben a legnagyobb mértékben nő a kibocsátás, az emissziócsökkentésüket attól tették függővé, hogy óriási kiadásuk csökkentésére mekkora**

támogatást kapnak. Ez az egyetlen és könnyen megjósolható kudarc azt jelenti, hogy lehetetlen teljesíteni a globális kibocsátáscsökkentési célokat

- A konferencián megállapodtak abban, hogy „**párbeszédet** alakítanak ki a felek, az érintettek és az érintett szervezetek között az éghajlatváltozással kapcsolatos **veszteségek és károk** megelőzésére, minimalizálására és a helyreállításra irányuló erőfeszítések támogatására”. Ez a paktum legrejtélyesebb és legbizarrabb pontja. A „veszteségre és kárra” való hivatkozás a fejlődő országok azon követeléseinek kódexe, hogy a fejlett országok fizessenek több milliárd (ha nem billió) dollár kártérítést és jóvátételt az éghajlatváltozás fejlődő országokra gyakorolt állítólagos negatív hatásaiért.² El lehet képzelni, milyen nehéz "párbeszédet" kialakítani a fizetésre kötelezett kormányok és azok között, akiknek megvan a kiváltsága, hogy megkapják a pénzt. Mennyivel kevésbé valószínű (abszurd?) több ezer „érdekcsoportot és releváns szervezetet” (értsd: környezetvédelmi csoportokat, valamint Greta Thunberget és barátait) bevonnai ezekbe a vitákba?

A COP26-hoz kapcsolódóan **két másik intézkedéskategória** is szóba került. Az első olyan folyamatokra vonatkozott, amelyek bizonyos mértékig már beindultak, de a COP26 résztvevői igyekeznek ezeknek további lendületet adni. A második: formálisan a COP26-folyamaton kívül, de az éghajlatpolitikával kapcsolatos olyan megállapodások, amelyeket a különböző országcsoportok kötöttek egymással.

A már **folyamatban lévő** és a Paktum szövegében üdvözölt folyamatok közül talán a Santiago Network volt a legfontosabb a PR számára. 2019-ben több ország megállapodott abban, hogy létrehoznak egy **Santiago Network** néven ismert technikai segítségnyújtási programot, hogy segítsenek a veszteségekkel és károkkal küzdő országoknak. A programot csak név szerint hozták létre, személyzet és finanszírozás nélkül. Az ENSZ-tisztviselők nagyon fontosnak tartják, hogy a **paktum szövegébe beépítsenek** egy, a Santiago-hálózatot támogató megfogalmazást. Mindannyian Shakespeare "Noise and Anger That Means Nothing" (A zai és harag semmit sem jelent) című művének rajongói.

Ezzel összefüggésben a konferencián elhatározták, hogy létrehozzák a "**Glasgow-i párbeszédet** a felek között", amely hivatalosnak hangzó kifejezés, amely minden ilyen megállapodáshoz szükséges. A javasolt ülésen „az érintett szervezeteknek és érdekelt feleknek **meg kell vitatniuk** az éghajlatváltozás negatív hatásaival kapcsolatos veszteségek és károk megelőzését, minimalizálását és orvoslását célzó tevékenységek finanszírozásának módjait”. A fejlődő országok "alapellátást" (azaz készpénzt) szerettek volna, de a fejlett országok ellenálltak, ezért a fejlődő országoknak meg kellett elégedniük egy "**párbeszéddel**", amelyet a jövő évi egyiptomi COP 27-en kezdenek majd valós pénzügyi kötelezettségvállalásokká formálni.

A **második intézkedéskategória**: a COP26 „mellékoldalán” a tagok egy-egy alcsoportja számos megállapodást jelentett be. Ezek közül a legfontosabbak a következők voltak:

Nyilatkozat a tiszta energiára való átállás nemzetközi állami támogatásáról. Ezt a nyilatkozatot 28 szervezet tette közzé, köztük az Egyesült Államok és Kanada. Ebben

² E mögött a fejlődő országok logikus érvelése húzódik meg: ha az éghajlatváltozás a szén-dioxid kibocsátás következménye, akkor a károkért az iparilag fejlett országok felelősök, hiszen ők szennyezték el a légkört.

kötelezettséget vállalnak arra, hogy több intézkedést végrehajtanak, többek között „a nemzetközi energiaszektor új közvetlen állami támogatásának megszüntetését a fosszilis tüzelőanyag-felhasználás terén 2022 végére”. (WOW, HOGY HOLNAP), kivéve korlátozott és jól meghatározott körülmények között a felmelegedés 1,5 Celsius-fokra korlátozása és a Párizsi Megállapodás céljai összeegyeztethetők. Más kormányokat és államháztartási intézményeket is hasonló kötelezettségvállalásra kell ösztönözni.

A Beyond Oil and Gas Alliance kezdeményezése. Tizenegy nemzeti és szubnacionális kormány bejelentette, hogy szövetkeznek az olaj- és gáztermelésből való ellenőrzött és tisztességes kilépés érdekében. Ez a csoport (amelynek Québec is tagja és Kalifornia társult tagja) a ma már viszonylag kevés olajat és gázt kitermelő országokból áll, a termelésből való tisztességes kilépésük szándéka a fogyasztók szempontjából kedvező.

Globális metánkötelezettség. Több mint száz ország írta alá az Egyesült Államok és Európa vezette Globális Metán-Kötelezettségvállalást, amelynek keretében vállalták, hogy 2030-ig közösen 30 százalékkal csökkentik a metán kibocsátást. De hát a metán felezési ideje mindössze hat év a légkörben – és az OECD-ben évek óta csökken.

A Glasgow-i vezetők nyilatkozata az erdőkről és a földhasználatról. A COP26-on jelen lévő szerződő felek többsége, köztük az Egyesült Államok és Kanada **aláírta** ezt a nyilatkozatot. Ebben **megerősítették** elkötelezettségüket a „fenntartható földhasználat, valamint az erdők és más szárazföldi ökoszisztémák megőrzése, védelme, fenntartható kezelése és helyreállítása mellett”. **Elkötelezték magukat** az erdőpusztítás és az erdőpusztulás visszafordítása mellett, miközben **biztosítják**, hogy a politikáik és rendszereik szilárdan rendelkezésre állnak a fenntartható földhasználat, a biológiai sokféleség és az éghajlatvédelem céljainak megfelelő gazdaságra való **átmenet felgyorsítása** érdekében. Emlékszem még arra, amikor iskolás korunkban az Egyesült Nemzetek Szervezetét leképeztük, hogy ezen keresztül a világpolitikát tanulmányozzuk. Az egyetlen nagy különbség a COP 26-hoz képest az volt, hogy a diákok tudták, hogy ez egy szimuláció.

A szerződő felek klímaváltozással foglalkozó konferenciái feltűnően hasonlítanak az Abszurdiasok Színházának produkcióihoz. Egyre kevésbé van köztük az energiapiacok valóságához és a világ fogyasztóinak kívánságaihoz. Folyamatosan elérhetetlen célokat tűznek ki, és olyan technológiákra támaszkodnak, amelyek többnyire még nem léteznek. 1992-től 2021-ig úgy tűnik, hogy (a csúcstalálkozókon) mindig ugyanúgy kezdik el és fejezték be, hogy a következő évben ugyanazzal a napirenddel mehessenek nyaralni.

Sajnálatos módon a tagországok a konferenciáin történeteket arra használják fel, hogy igazolják a meggondolatlan politikáik által okozott nagyon valós károkat, amelyek károsítják az energiafogyasztókat és több billió dollárba kerülnek az adófizetőknek az OECD-országokban. Ahogy a COP26 megmutatta, a COP színháza inkább tragédiává vált, mint abszurdummá.

Szerzők : CFACT Senior Analyst Science [Dr. Jay Lehr](#) szerzője több mint 1000 folyóirat és folyóirat-cikkek és a 36 könyvet. Jay új, Teri Ciccone-nal írt *A stoppos utazása a klímaváltozáson* című könyve már elérhető a Kindle-en és az Amazonon.

[Robert Lyman](#) közgazdász, 37 éves szolgálati idővel a kanadai kormánytól.

Link: <https://www.cfact.org/2022/01/03/cop-26-shakespeare-said-it-sound-and-fury-signifying-nothing-part-2/>

Fordította [Christian Freuer](#) a EIKE

* * *

Hát egészen másképpen néz ki a COP26 a fenti alulnézetben. A tettek és eredmények helyett a kacskaringós mondatok és szóvirágok:

- megállapodtak egy folyamatban
- meghatározták az átláthatósági és jelentéstételi követelményeket
- megállapodtak egy folyamatban, hogy tárgyaljanak a témáról
- megállapodtak, hogy párbeszédet alakítanak ki
- majd a COP27-en napirendre tűzik stb. stb.

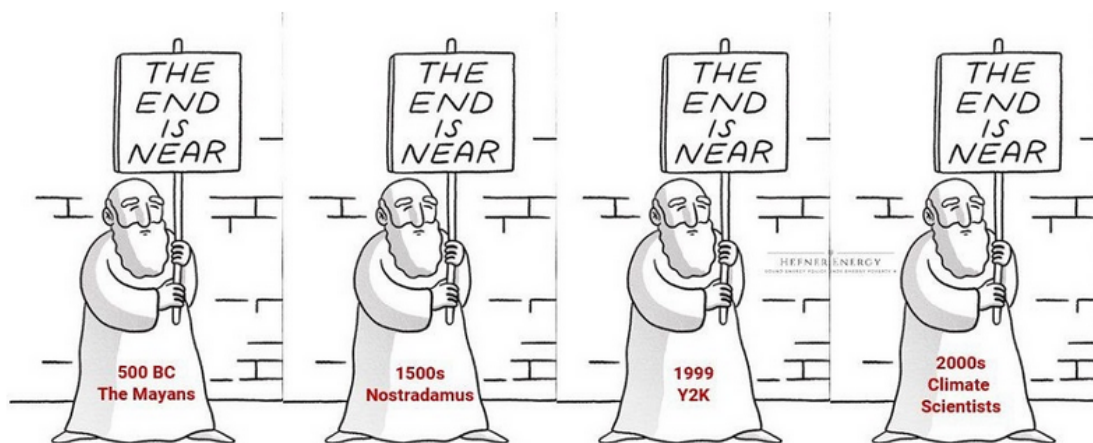
Kitűnő példa a fenti „A Glasgow-i vezetők nyilatkozata az erdőkről és a földhasználatról” kezdetű bekezdés. Érdeemes újra elolvasni!

Játék a szavakkal és az egész emberiséggel. Ehhez kellett a több mint 20 000 résztvevő? Kéthetes dínom-dánom? Nem lenne emberibb, ha ennek költségeit inkább Afrika legszegényebb tíz falujának megsegítésére adományoznák?

„Szinház az egész Világ.” - Egy újabb Shakespeare-idézet.

(Petz Ernő, 2021. 01. 17.)

Es scheint, dass die Propaganda-Bürokraten die Wissenschaftler abgelöst haben.

COP26: a klímaalarmisták átvették a stafétabotot

(Úgy tűnik, hogy a propaganda-bürokraták leváltották a tudósokat)